

Aan het einde van seizoen 2017-2018 draaide de theatercarrousel. En ook al leek het de dag ervoor niet op, de weergoden waren ons gunstig gezind. De bezoekers hebben kunnen genieten van drie mooie voorstellingen van onze 'verse' regisseurs: Beppy Klaassen, Kim Bovenkerk-van de Hulsbeek en Nina Janssen-van de Velde.

De herfstvakantie is alweer lang voorbij, Sinterklaas staat te popelen en Kerst hangt in de lucht, ergo: we zitten ver in het toneel-seizoen, de repetities van "Hetty", geschreven door Christa Warmerdam, zijn in volle gang. De spelers ontdekken hun personage:
Maria Basten: de Grande Dame Hetty van Dijk,
Wilma Gerrits: haar loyale secretaresse Emma,
Kim Bovenkerk: haar milieubewuste nichtje Josje,
Gerard Kup: haar nuchtere broer Rein,
Anja Josemanders: de doortastend journaliste Britt van Kemenade,
Yvonne Poel: het aanstormend talent Fleur van Koolen,
Willem Bijker: haar trouwe vriend Ruud van de Berg.

Wat ons echter het meest pleziert, is dat een 'oude rot in het vak' het dirigerestokje weer heeft opgenomen.
Tijd voor een interview met de regisseuse: Marijna Looren de Jong-Brons.

1. Het heeft 7 jaar geduurd, maar, joepie, je regisseert weer een avondvullend toneelstuk. Je hebt gekozen voor een komedie van Christa Warmerdam. Wat sprak je aan in "Hetty"?
M: Waarom "Hetty", een komedie. Ik werd vrolijk van dit stuk, terwijl ik er ook enige tragiek in herkende. Het ouder worden. Het loslaten van de dingen, die nu eenmaal veranderen. In dit stuk is men vooral met zichzelf bezig. Dit heeft tot resultaat, dat men niet naar elkaar luistert, waardoor er heel grappige gesprekken ontstaan. Ook kon ik de rollen goed bezetten, dat is er niet makkelijker op geworden!

Daar komt bij, dat ik me niet kan herinneren ooit een komedie te hebben geregisseerd. Een uitdaging dus!

2. Je bent al ruim 30 jaar regisseur. Hoe zou jij jouw stijl van regisseren willen omschrijven?
M: Goh, dertig jaar alweer.... Mijn stijl van regisseren, ja, daar vraag je me wat. In ieder geval moet het stuk iets met me doen. Bij het lezen krijg ik al beelden en ideeën in mijn hoofd. Verder wil ik dat de spelers geloven in hun rol en er helemaal voor gaan. Ik eis wel volledige inzet. Tekstkennis is een must. Mijn doel is een zo goed mogelijke voorstelling te maken. Alles moet kloppen, licht, geluid, decor en kostuums. Maar altijd ten dienste van het spel. Ik probeer het niveau van de spelers op één lijn te krijgen. Ik wil ze graag uitdagen meer te geven dan ze denken te kunnen..... Ook luister ik naar "mijn" spelers, hoe ze hun rol beleven en in willen vullen. Dan past het bij ze en wordt het spel natuurlijk. Zo schaaft ik aan de voorstelling. Een ruwe diamant, die steeds meer gaat glimmen. Hoe noem je die stijl? Geen idee. De "Marijna" stijl?

3. Een gevleugelde uitspraak van jou is "Spelen is leuk". Wat is voor jou de magie van het theater?

M: "Spelen is leuk"! Dat vind ik echt en dat moet ook altijd zo zijn. Ik heb gelukkig veel gespeeld en dat maakt mij ook de regisseur die ik nu ben. We zijn amateurs en doen het voor ons plezier. Het ergste wat mij als regisseur kan gebeuren, is dat "mijn" speler het niet meer met plezier doet. Dan mis ik mijn doel. Samen fijne repetities hebben, lol hebben, discussies, vertrouwen op en respect voor elkaar hebben. Weken lang samen groeien naar een mooie voorstelling. En dan is het zover: De première. Vroeg op de avond bij elkaar komen, de spanning, de concentratie, de stilte achter de coulissen, de toi, toi, toi's, geroezemoes van het publiek en dan GO FOR IT. Niets anders in je hoofd, je SPEELT!

Dan het slotapplaus. We hebben het geklaard, samen! En.... het is voorbij, weg. Er blijft niets over, geen afval, enkel herinnering, het gevoel. Dat is voor mij de magie van het theater maken. Het theater zelf is enkel een gebouw. Door wat we er laten gebeuren, allemaal illusie, wordt het een magische plek. Een plek, waar verwondering je even uit het dagelijks leven haalt!

Nou, Marijna, wij laten ons graag door jou betoveren.

Blijft de vraag: houdt Emma van musicals of alleen van het zingen van 'foute' liedjes. Onderstaand een gedeelte uit de tekst:
"Hello Dolly, well Hello Dolly,
It's so nice to have you back where you belong.
You're looking swell, Dolly,
We can tell, Dolly,
You're still glowin', you're still crowin'
You're still goin' strong."

Over de schrijfster:

Christa Warmerdam werd op 26 februari 1961 geboren in Vogelenzang, een dorp in Noord Holland. Het toneelspelen en alles wat daar mee te maken heeft, ontdekte zij op zeer jonge leeftijd. Vader Karel Warmerdam was voorzitter van de plaatselijke toneelvereniging en speelde vele rollen. Als kind vond ze het prachtig om te zien dat haar vader en later ook haar oudere broer en zus op toneel in iemand anders konden veranderen. Het magische van toneelspelen maakte zelfs zoveel indruk op haar dat ze besloot zelf ook toneel te gaan spelen. Ze was vijftien toen ze voor het eerst meedeed. Op haar zestiende ging ze naar de toneelschool en deed daar o.a. de oriëntatie- en selectiecursus. Ze verhuisde naar Haarlem op haar negentiende en speelde toneel bij de Haarlemsche Tooneel Club (HTC). Schrijven deed ze alleen nog maar in haar dagboek, maar stiekem droomde ze ervan om "echt te schrijven".

Na een cursus toneel- en journalistiek schrijven en diverse toneel-cursussen kwam steeds sterker het gevoel dat schrijven meer haar passie was dan spelen. Toch duurde het jaren voordat dit ook daadwerkelijk gebeurde. In 2003 besloot Christa dat het tijd was om haar eerste toneelstuk te schrijven. Tijdens het schrijven van "Geen dag spijt" was ze zelf verbaasd over het feit dat de woorden en de personages onafhankelijk van haar zelf tot leven kwamen. Dit maakt dat haar stukken zeer toegankelijk en levensecht zijn. Na dit eerste toneelstuk, door De Toneelcentrale meteen al als veelbelovend betiteld, volgden nog vele andere stukken en eenakters. Een heel belangrijk en terugkerend element in deze producties is de sterke humor, terwijl de diepgang niet ontbreekt. In principe schrijft ze voor volwassenen, maar speciaal voor haar twee kinderen schreef zij het muzikale kinderstuk "Bliiep" wat ze samen met haar man Arno produceerde. Christa heeft verschillende banen gehad, zo was zij o.a. eigenaar van een woonaccessoires winkel en werkte ze jaren als voedingsassistente in een ziekenhuis. Tegenwoordig is zij freelance journalist en schrijft o.a. toneelstukken en voor lokale kranten.

Agenda:

= 'Hetty': 26 maart 2019 generale repetitie, 28, 29, 30 en 31 maart voorstellingen

Houd ons in de gaten:

<https://www.facebook.com/toneelcuijk> of kijk op onze website: <http://www.deghesellen.nl/>

Wist je dat:

Je lid kunt worden van onze vereniging? Interesse?

Mail naar ghesellencuijk@gmail.com en kom een avond kijken bij de repetitie. De Ghesellen repeteren op dinsdagavond in Café-Tapperij Kansas, Kerkstraat 7, Cuijk.